

II. nap (2017. 07. 11, kedd)

½ 6-kor kecmeregek ki a sátorból. Álmos szemeimből a csipát kitörölve, kicsit vallatom a vizet. Ragadozó halakat keresve végig húzom az előttünk elterülő vízfelületet, ami nem tart sokáig, mert egy zivatar cella ér el minket, az érkező hidegfront előfutáraként. A telefonomat egy vírus támadta meg, ami most elég problémát jelent, és ezért haragszom is magamra. De hát úgy terveztem, hogy majd ezzel örökítem meg a legszebb pillanatokat, navigálok, valamint figyelem az élő radarképeket, saját időjárás előrejelzést kreálva. Ej, eddig mindig megfelelt, ha felnézek az égre. Persze azért ezeket a vívmányokat se nézzük le, mert sokkal precízebb tervezést tesznek lehetővé a megfelelően értelmezett információknak köszönhetően.

Első reggelünkön máris (később kiderül, hogy utoljára) összeszerelem a kis gázfőzőt és Páromnak azon főzöm a kávé a sátor előterében. Még csepegő esőben bontom a sátrat, majd némi müzli és csoki elraktározása után 11 óra körül indulunk útnak. Alig hogy vízre szállunk, kiderül, hogy gyönyörűbbnél-gyönyörűbb táborhelyek vannak alig néhány száz méterre lejjebb éjjeli menedékünkötől. Ez azért tanulságos, mert tegnap este már alig vártuk, hogy kiköthessünk az első lehetőségnél, hiszen kilométereken keresztül nem volt erre módunk.

Utunk első felében még sokszor elered az eső, de ez minket nem zavar. Jó kedvünk van, és a hőmérsékletre se panaszkodhatunk. Ladamér és Győrzámoly között rengeteg jó kikötőhelyet látunk. Ilyen például a Kunszigeti fővény, ahol nagyobb csapattal is le lehet táborozni. Győrzámolyban szállunk partra először, abban a reményben, hogy felkeressük a Csodaszarvas Éttermet, de kiderül, hogy 700 métert kéne gyalogolni, ezért feladjuk. Nem azért, mert lusták vagyunk, de nem szívesen hagyjuk felpakolt hajónkat félig kihúzva a zámolyi kavicsra. 6 km innen még Győr, ezért tovább indulunk.

A Rábca befolyása után kezdődik a Szúnyog Sziget, ami a Lupa szigethez hasonló lakott földdarab. Magas partján a legkülönbözőbb kulipintyók a viccestől a „kicsit jól néz ki” kategóriáig. Közös vonásuk a porták előtt úszkáló stégek, hisz a kis nyaralók csak vízi járművel közelíthetők meg. A sziget keleti végénél a 80-as évek mederszabályozásának részeként végeztek el egy átmetszést. Ez egy 2200 m hosszú nyílegyenes, lassú folyású

szakasz. A régi medret az új kiágazásnál és a torkolatnál egy-egy zsilippel zárták le. Utóbbinál, az első híd előtt, és közvetlenül a Széchenyi Egyetem szomszédságában található a győriek kedvenc fürdőhelye, az „Aranypart”, vagy más néven lapos buli part. Szemben a vízitelep és az Audi torony. Mi is megállunk a bójákkal kijelölt szabad strandon. A magas fövényen akár a sátrat is fel lehet állítani, de csak annak ajánlatos, aki szívesen bulizik hajnalig, mert ez egy igazi fesztivál hely. A déli órákban csendes volt a placc, még a tegnapi esti muri romjait takarítgatják. De az is látszik, hogy késő délután megindul az élet. Sportpályák, fiatalos kocsmák és éttermek, promóciós bódék és óriáskivetítő. Ilyenkor még csak egy vendéglátóegység van nyitva, ami viszont hűsítő sörrel és istenei fokhagymakrém levestel fogad, amit pizza kupakkal szolgálnak fel. Azóta is emlegetjük.

A nap legmelegebb óráit itt töltjük el, jól esik a semmittevés. Indulás előtt, még próbálunk úszni egyet, de a strand vize alacsony, és térdig merülünk az iszapba. Miután elevezünk az első híd alatt, jobbról megérkezik a Rába is a vizek városába. Az összefolyásnál egy Pegazus és lovasa fogadja a vizek vándorait. Itt található a Káptalándomb, ami mind a mai napig Győr eszmei központja. A területen letelepülő Kelták, majd a Rómaiak is Arabónának hívták a törmelékkavicsból összehordott magaslatot.



4. Kép: Mosoni Duna Győrnél

A vízről nézve Győr építészeti látképe egységet mutat. A játékos és aránytartó modern épületek lágyan simulnak a gyönyörű polgári házak ölelésébe. Jó ez a szemnek, mert annyira egyenházak épülnek mindenfelé a mai építészeti iskolának hála. A minimalizmus ilyen elnagyolt alkalmazása unalmassá, és olykor visszataszítóvá válik az ember szemében, főként akkor, ha az egy ódon városrész foghíjait tölti ki. Hangosan dicsérjük ismeretlenül is Győr városának főépítészt.

Győrtől a Mosoni Duna torkolatáig megélnékül a vízi élet. Győrben a sportiskolások húzzák a vizet, a Rába torkolatától lefelé pedig megjelennek a motorcsónakosok is. A Szentendrei Dunán nem tudjuk megszokni, azokat az állapotokat, amit az elmúlt 20 évben kitermelt a Pest közeli gyors meggazdagodás. Ezek, az olykor tengerre gyártott száguldó jachtok (kedvtelési célú kishajók) szépek, de gazdáik olyan messze vannak a vízen való közlekedés szabályaitól és etikájától, mint ³Donaueschingen Sulinától. És mondanám, hogy tisztelet a kivételnek, de sajnos nem tudom. Na, itt a Mosonin, minden másképpen van. A motorosok is tisztelik a folyót, amin élvezhetik a száguldást. Nem gondolják magukat különbnek az evezősöknél. Láttunkra, egytől-egyik leállítotják a motorokat és megvárják, amíg tova evezünk, hogy hullámukkal ne nehezítsék utunkat. Integetnek, köszönnek, kérdezetnek, és amikor megtudják uticélunkat, nyílt respekttel vannak felénk. Van, aki visszafordul, hogy szívesen elvontatnak egy darabig. Természetesen ez nem lenne sportszerű. Itt is van szép és nagy jacht, csak kapitányából nem halt még ki a jó érzés, talán régen ő is evező lapáttal hajtotta vízi járművét.

Győr alatt már egy kicsit egyhangúbb a folyó, erre pláne nem járnak vízitúrázók. A nagy Dunára való kivezést kevesen vállalják, de erről majd később. Nem sokára hatalmas vas cölöpökre leszünk figyelmesek a folyó közepén. Itt épül a Győrt elkerülő autót út keleti szakaszának utolsó része, jelentős sebet ejtve a környezetben. A vasmonstrum talán csak ideiglenes tartó szerepét fogja betölteni a Dunán átívelő főút hídszerkezetének. A közel 400 m-es híd Győrszentiván Kertváros és az 1-es út szomszédságában épül, átadása 2018-ban várható. Ha hinni lehet a híreknek a Dunaújvárosi hídhoz hasonló, ártéri pillérekkel is

³ Települések a Duna eredeténél és a deltánál

rendelkező „kosárfüles” ívhídon roboghatnak majd a kamionok a Mosoni Duna felett Vámoszabadi irányába.

Végül 27,5 fkm megtétele után a szigetköz csúcsánál, a Vénéki kompkikötő mellett fejezzük be napi evezésünket a nagyon lelassuló Dunán. A kompon itt egy nagyobb ladikot értsünk. A telefonon hívható révész ezen viszi át az embereket, ölükben a biciklijükkel. Innen már csak 1,5-2 km a torkolat, ahová pihenten szeretnénk érkezni. A parton emelőhálós ladikok sorakoznak. Gyerekkoromban a Kis Dunán is sokan halásztak ezzel a módszerrel, mára viszont teljesen eltűntek. Ahol ki lehet még váltani a szabadidős halászati engedélyt, az ára ott is sokszorosa az éves területi jegynek, és külön vizsgát kell tenni. Egy halással beszélgetve, nem tudni, hogy meddig engedik még használatát a Mosonin.



5. Kép: Emelőhálós ladik Vének partjainál

Rekord fél óra alatt áll is a sátor, a tábor berendezve. Mindeközben Csilla a szomszédunkban felfedez egy kempingszerű területet, ami jelenleg üres, később tudom meg, hogy nemrég nagy vihar pusztított. A vizesblokkok nem működnek, kihalt minden.

Az információk táblák böngészése közben talál egy olyat, amin éltető piktogramok vannak. Úgy, mint kés és villa keresztbefordítva, valamint söröskorsó. Ez egy szabadidő park és ifjúsági tábor reklámja. Nem sok reménnyel vágok neki a felfedező túránknak, amikor már rég elmúlt 8 óra.

Nagy meglepetésünkre a gáton átérve egyből a 150 fős település központjába, a Nepomuki Szent János templomhoz érünk. Ráadásul a piktogramos tábla ismét feltűnik, bizonyítva, hogy jó helyen járunk. Ez az Aranykert Szabadidőpark. Ifjúsági tábor, egy kívülről is látogatható öko tóval, sportpályákkal, játszóterekkel, sok zölddel és természetesen egy Kemencés büfével, ahol jóval záróra utáni érkezésünkkor is parázslík még a tűz, az esti langalló sütés maradványaként. A tulajdonos szívélyesen fogad minket, és meg sem lepődik, hogy éhesek vagyunk. Nagyon finom melegszendvicset készít abból, amit a konyhában talál, és sajnálkozását fejezi ki, hogy nem maradt már a kenyérlángosból. A frissen csapolt Csiki sörrel is nagyon jót tesz nekünk, rég ittunk ilyen finomat. Sokáig beszélgetünk még Vénekről, a 2013-as árvízről, amikor Győrújfalunál éppen elbontották a töltést, és a helyzet ettől kritikussá vált, a Dunák által körül ölelt falut ki kellett telepíteni.

Búcsúzásakor Csilla megkérdezi még, hogy esetleg tudunk-e majd reggelizni.

– Igen, - jön a válasz, de csak 10-kor nyit.

- Nekünk ez késő.

-Nem gond, 6-tól már jövök-megyek, jöjjenek csak. Mit ennének?

-Tojásrántottát.

-Sajnos tojás éppen nincs.

-Jó lesz a meleg szendvics –nyugodunk bele.

-Na, majd reggel átmegyek Józsi bácsihoz, a tanyára, addigra csak tojnak már a tyúkok. – zárja le a beszélgetést vendéglátónk

11-re érünk vissza a táborba, amikor éppen elered az eső, ami egész éjszaka halk és monoton kopogásával őrizte álmunk.